

Chemarea la ucenicie adresată copiilor

Textul de memorat: „Și I-au zis: «Auzi ce zic aceștia?» «Da» le-a răspuns Isus. «Oare n-ați citit niciodată cuvintele acestea: 'Tu ai scos laude din gura pruncilor și din gura celor ce sug.'?»” (Matei 21:16)

În dorința noastră de a predica Evanghelia în toată lumea și de a face ucenici din orice neam, nu trebuie să uităm o categorie de vârstă foarte importantă: copiii!

Studiile de cercetare creștine asupra copiilor și tinerilor diferă în multe privințe, dar, indiferent de confesiunea în cadrul căreia sunt realizate, toate relevă unul și același lucru: că majoritatea creștinilor și-au predat viața lui Hristos la o vârstă relativ tânără și că mai puțini convertiți provin din rândul populației mature. Multe biserici par să ignore această realitate atunci când alcătuiesc planuri de evanghelizare, alegând să direcționeze cea mai mare parte a resurselor lor spre populația adultă. Se pare că și primii ucenici au subestimat valoarea lucrării cu copiii. Domnul Hristos a respins atitudinea lor, oferindu-le copiilor un loc lângă El și, mai mult chiar, acordându-le prioritate. Și noi trebuie să procedăm la fel!

Un proiect pentru inima ta

De meditat: De ce avem atâtea neînțelegeri și suntem atât de triști?

„**Bunătatea** înfrumusețează viața, împăcând toate neînțelegerile; ea limpezește ce este încurcat, ușurează ce este greu, înveselește ce este trist.” – *Lev Nicolaevici Tolstoi*

Rugăciune: Te rog, Tată, ajută-mă să renunț la ceartă și să apelez la bunătate.

&

Avantajele copilului evreu

În vechime, copiii evrei se bucurau de un tratament special în comparație cu copiii din țările învecinate. La data aceea, practica aducerii copiilor ca jertfă pătrunsese în multe religii. În plus, valoarea unui copil era dată de contribuția sa economică la societate. Relația sa cu lumea adulților era definită de productivitatea muncii, și nu de valoarea sa ca om. Trebuie să o spunem cu durere că, din nefericire, aceste atitudini (ne referim în primul rând la valoarea economică) se regăsesc chiar și în lumea de azi. Cu adevărat ziua mântuirii lui Dumnezeu nu se va lăsa mult așteptată!

Mai târziu, și în Israel apostazia a afectat modul de raportare la copii. Cochetarea cu vrăjitoria și cu religiile altor națiuni l-a făcut pe Manase să ajungă să îi jertfească pe copiii lui unor idoli păgâni (2 Cronici 33:6). Totuși domnia lui Manase a fost mai degrabă excepția decât regula; când au avut în fruntea lor un conducător spiritual, israeliții și-au prețuit mult odraslele.

1. Citește Psalmii 127:3-5; 128:3-6; Ieremia 7:31; Deuteronomul 6:6,7. Ce ne sugerează aceste texte cu privire la valoarea pe care le-o acordă Dumnezeu copiilor? Ce influență are înțelegerea corectă a Scripturii asupra relației noastre cu copiii?

Educația, dreptul dobândit prin naștere și multe alte practici specifice arătau cât de mult erau prețuiți copiii în cultura ebraică antică. Lucru deloc surprinzător, Domnul Hristos a lărgit și mai mult această viziune cu privire la poziția copiilor, care era deja înaltă în comparație cu poziția copiilor la popoarele vecine. În definitiv, copiii sunt niște ființe umane, iar Hristos a murit pentru toți oamenii, indiferent de vârstă. Să nu uităm niciodată lucrul acesta!

Este greu de crezut că există adulți atât de corupți, atât de răi, atât de denaturați încât să le facă rău copiilor și, uneori, chiar propriilor copii. Ce putem face noi pentru a le oferi dragoste, protecție și educație copiilor din sfera noastră de influență?

Copilăria lui Isus

Dacă Domnul Isus ar fi sărit peste perioada copilăriei și ar fi venit pe planeta Pământ direct la vârsta maturității depline, ar fi apărut îndoeli serioase cu privire la capacitatea Sa de a-i înțelege pe copii. El a ales totuși să crească și să Se dezvolte ca orice copil, neomițând niciun stadiu al dezvoltării. El înțelege ispitele adolescenților. El a știut din proprie experiență cât de fragil e un copil și câte temeri se cuibăresc în sufletul lui. El S-a confruntat cu toate problemele cu care dau piept copiii la nivelul lor. Prin faptul că a ales să fie un Prunc, ne-a arătat, o dată în plus, că a fost Om adevărat.

2. Citește Luca 2:40-52. Ce aflăm de aici despre copilăria Domnului Isus?

„Pentru iudei, vârsta de doisprezece ani marca linia de despărțire dintre copilărie și tinerețe. La împlinirea acestei vârste, copilul evreu era numit «fiu al Legii» și, de asemenea, «fiu al lui Dumnezeu». I se ofereau ocazii deosebite pentru a fi instruit în cele religioase și se aștepta de la el să participe la sărbătorile și ceremoniile sfinte. Potrivit cu acest obicei, Isus, în copilăria Sa, a mers de Paște la Ierusalim.” – Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii*, p. 75

În pasajul din Evanghelia după Luca se afirmă că Isus a acumulat înțelepciune. Dumnezeu L-a umplut cu har. Când citim despre ocazia în care a mers prima dată la templu în copilărie, remarcăm faptul că El a dat dovadă de o bună cunoaștere a Scripturii. Rabinii s-au arătat foarte impresionați de întrebările și de răspunsurile Sale.

Dumnezeu S-a folosit de multiplele experiențe ale copilăriei pentru a modela caracterul Său plăcut și nepătat. Deprinderea meseriei de tâmplar, atenția pe care i-o arătau părinții devotați, studiul regulat al Scripturii și interacțiunea cu locuitorii Nazaretului au constituit baza educației Sale timpurii. Chiar dacă a fost un copil remarcabil, Isus a fost totuși ceea ce a fost fiecare dintre noi – un copil.

„Copilul Isus nu a învățat la școlile sinagogilor. Mama l-a fost primul învățător omenesc. Din gura ei și din scrierile profeților, El a învățat despre lucrurile cerești. El învăța acum, stând pe genunchii mamei Sale chiar cuvintele pe care El însuși i le spusese lui Moise pentru Israel.” (Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii*, p. 70). Meditează la însemnătatea acestor cuvinte. Ce învățăm de aici despre natura umană a Domnului Hristos?

Vindecarea copiilor

3. Citește următoarele pasaje: Matei 9:18-26; Marcu 7:24-30; Luca 9:37-43; Ioan 4:46-54. Ai cui erau copiii amintiți în aceste pasaje? Ce asemănări există între mediile în care au crescut acești copii? Dar deosebiri? Ce lecții utile pentru viața noastră putem desprinde din aceste pasaje?

Numitorul comun al acestor relatări biblice este disperarea părintelui care vine la Isus să-l ceară ajutor. Există vreun părinte care să nu se regăsească aici? Există vreun părinte care să nu fi fost zdrobit de durere, teamă și groază atunci când copilul lui era grav bolnav sau pe moarte? Cei care au trecut pe acolo știu că nu există experiență mai cumplită.

Deși nu a fost părinte, Domnul Isus S-a identificat atât de mult cu părinții, încât le-a vindecat copiii. Observăm că vindecarea se produce în fiecare caz. Nimeni nu este refuzat. Dragostea Sa față de părinți și, deopotrivă, față de copii era vădită.

Se ridică totuși o mulțime de întrebări legate de situațiile în care părinții se roagă stăruitor și copiii lor nu sunt vindecați. Probabil că nu există experiență mai tristă decât aceea de a asista la înmormântarea propriului copil. Moartea nu ar trebui să fie cunoscută decât de generațiile în vârstă. Inima se revoltă din cauza nefirescului acestei situații în care părinții deplâng moartea copiilor lor. În timpul unor astfel de funeralii, orice părinte își pune întrebarea: „De ce n-am murit eu în locul lui?”

Dar la fel de dureroasă ca deplângerea decesului propriului copil, poate fi observarea degradării lui spirituale. Câți părinți n-au trecut printr-o agonie teribilă din cauza copiilor lor dependenți de droguri sau de pornografie sau nu au fost teribil de afectați de nepăsarea adolescentină?

Indiferent de problema care ne afectează, avem nevoie să învățăm ca, în orice situație chiar și atunci când lucrurile nu au un final atât de fericit ca în istorisirile biblice menționate mai sus, să ne încredem în Domnul și în bunătatea și dragostea Sa. Ellen G. White, profetul bisericii, a înmormântat doi copii. Lumea noastră nu e paradisul. Dar avem un Dumnezeu iubitor. Să păstrăm acest adevăr în inimile noastre!

O avertizare serioasă

4. Studiați următoarele pasaje: Matei 11:25,26; 18:1-6,10-14. Ce adevăruri descoperim aici nu numai despre copii, ci despre credință, în general? Observă cât de aspre sunt cuvintele rostite de Isus aici. De ce ar trebui să ne cutremurăm când le citim?

Când a dorit să illustreze Împărăția veșnică, Domnul Isus a făcut în mod frecvent referire la sinceritatea copiilor. Onestitatea, smerenia, dependența și candoarea lor reprezintă esența vieții creștine. Cu toții ar trebui să tânjim după acest fel de simplitate și încredere.

Dar mai există o lecție pe care trebuie să și-o însușească formatorii de ucenici din timpurile moderne: copiii nu trebuie să renunțe niciodată la dependența specifică lor. Dacă sunt corect educați, ei își vor păstra inocența și încrederea până la vârsta maturității. Este normal ca, pe măsură ce cresc și se maturizează, să își pună întrebări, să aibă lupte, îndoieli și întrebări fără răspuns. Însă o credință ca de copil nu ajunge niciodată să fie demodată. Ca părinți sau ca adulți, în general, ar trebui să depunem eforturi pentru a întipări în mintea copiilor cunoașterea lui Dumnezeu și a iubirii Sale. În acest sens, nicio altă metodă nu va fi mai rodnică decât aceea de a le arăta, prin comportamentul nostru, prin dovezile noastre de bunătate, compasiune și grijă, că îi iubim cu adevărat. Putem să le ținem oricât de multe predici! Cea mai bună cale de a-i face ucenici este aceea de a avea pentru ei o dragoste ca dragostea lui Dumnezeu.

Într-un contrast izbitor cu această atitudine, se află actele nelegiuite săvârșite împotriva copiilor – în special cele comise în timpul unor activități susținute de biserică. Ele pot distruge încrederea copiilor în biserică și, totodată, încrederea lor în Dumnezeu al acelei biserici. Ce pedeapsă grozavă îi așteaptă pe cei care săvârșesc astfel de fapte, dar și pe protectorii acestor făptași! Hristos și mesajul Său inspiră încredere și siguranță. Cum îndrăznește o organizație omenească să compromită această credință de copil prin lipsa de vigilență?

Ce face biserica ta pentru a le oferi copiilor o bună educație și, totodată, o bună protecție? Ce a vrut să spună Isus prin declarația: „...îngerii lor, în ceruri, văd pururea fața Tatălui Meu care este în ceruri” (Matei 18:10)? De ce ar trebui să se cutremure la auzul acestor cuvinte orice om care îi face rău vreunui copil?

„Lăsați copilașii să vină la Mine”

5. Citește Marcu 10:13-16. Ce atitudine a Domnului Hristos i-a încurajat pe copii să Îl accepte cu ușurință? Cum trebuie să înțelegem mustrarea adresată ucenicilor? Ce lecție trebuie să ne însușim în ceea ce privește atitudinea noastră față de copii?

Ucenicii aveau intenții bune, dar nu-și dădeau seama ce făceau. Ei au încercat să protejeze timpul prețios al Domnului Hristos, să Îl păstreze energia pentru lucruri „mai importante”. Cât de greșit înțelegeau tocmai ce Se străduia El să-i învețe!

Gândește-te cum s-au simțit copiii când au fost respinși de ucenici cu asprime și au fost primiți de Isus cu dragoste și cu atenție. Nu este deloc de mirare că L-au acceptat atât de ușor! Această relatare conține o prețioasă exemplificare a modului în care ar trebui să fie tratați copiii de către cei care se declară a fi formatori de ucenici.

„În copiii aduși la El, Isus vedea bărbați și femei care urmau să fie moștenitori ai harului Său și supuși ai Împărăției Sale, dintre care unii aveau să devină martiri pentru Numele Său. El știa că acești copii urmau să-L asculte și să-L primească drept Mântuitor al lor mult mai repede decât persoanele adulte, dintre care mulți erau înțelepți în felul lumii și cu inima împietrită. În învățăturile Sale, S-a coborât până la nivelul lor. El, Domnul cerului, nu a socotit ca un lucru neînsemnat să răspundă la întrebările copiilor și să simplifice învățăturile Lui importante, pentru a fi înțelese de mintea lor. El a pus în inima lor semințele adevărului, care urmau să răsară peste mulți ani și să aducă roade pentru viața veșnică.” – Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii*, p. 512-515

Cât de des ne întâlnim cu oameni maturi care mai suferă încă din cauza experiențelor negative din copilărie? Ce atitudine ar trebui să avem față de copii?

Studiu suplimentar

Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii*, capitolele „Binecuvântarea copiilor” (p. 511-517) și „Templul curățit din nou” (p. 592); *Mărturii*, vol. 6, capitolul „Botezul” (p. 93-95) și *Educație*, capitolul „Studierea și predarea Bibliei” (p. 190-192).

„Este adevărat și azi faptul că cei mai receptivi la învățăturile Evangheliei sunt copiii; inima lor este deschisă față de influențele divine și este în stare să rețină învățăturile primite. Și copiii mici pot să fie creștini și să aibă o experiență potrivită cu vârsta lor. Ei au nevoie să fie educați în lucrurile spirituale și părinții ar trebui să îi ajute, prin orice mijloc, să-și formeze caracterul după asemănarea lui Hristos.

Tații și mamele ar trebui să privească la copiii lor ca la cei mai tineri membri ai familiei Domnului, încredințați lor spre a-i pregăti pentru cer. Învățăturile pe care noi înșine le primim de la Hristos trebuie să li le dăm copiilor noștri, așa cum pot înțelege mințile lor tinere, dezvăluindu-le puțin câte puțin din frumusețea principiilor cerului.” – Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii*, p. 515

Întrebări pentru discuție

1. De ce crezi că majoritatea credincioșilor L-au acceptat pe Domnul Hristos la tinerețe, și nu la maturitate? Scepticii pun faptul acesta pe seama naivității și a ignoranței. Îl acceptă tinerii mai ușor pe Domnul Hristos din cauză că ei nu au devenit încă atât de înrădăcinați în cinism și în scepticism ca adulții sau, altfel spus, din cauză că inocența și deschiderea lor îi face mai sensibili la îndemnul Duhului Sfânt?

2. Cum se poate organiza biserica de astăzi pentru a semăna mai mult cu Hristos în privința eforturilor depuse pentru copii? Ce pot face membrii pentru a fi mai prietenoși cu tinerii care poate că adoptă vestimentații mai bizare, au gusturi muzicale mai puțin obișnuite și, uneori, un comportament excentric? Ce poate face biserica pentru a fi mai energică și pentru a atrage astfel tineri activi?

3. Ce pot face membrii în mod concret pentru a fi gata să le răspundă tinerilor care sunt interesați să se boteze și doresc să își predea viața lui Hristos?

4. Meditează la însușirile generale ale copiilor, care L-au determinat pe Isus să facă următoarea declarație: „Adevărat vă spun că, dacă nu vă veți întoarce la Dumnezeu și nu vă veți face ca niște copilași, cu niciun chip nu veți intra în Împărăția cerurilor” (Matei 18:3). Ce înseamnă aceste cuvinte? Ce nu înseamnă?